

Erdei iskola beszámoló

Idén tavasszal megint erdei iskolába mentünk. Ebben az évben Monostorapátiban, a Balaton-felvidéki Erdészeti Erdei Iskolában voltunk. Az osztálytársaimmal, Zsuzsa nénivel és Petra nénivel nagyon sok programon vettünk részt.

Április 7-én, egy borongós, szeles reggelen érkeztünk az iskolához, majd elbúcsúztunk szüleinktől, én az anyukámtól és 8 órakor elindultunk buszunkkal Monostorapáti felé. Panna barátnőm mellett ültem a buszon, hogy elüssük az időt, szólancot játszottunk. Miután letértünk az autópályáról megálltunk reggelizni és megmozgattuk elgémberedett tagjainkat. Nekem sonkás szendvicset és müzli szeletet csomagolt a nagymamám, mert én azt nagyon szeretem. A célállomásig gyorsan eltelt az idő. Buszsofőrünk, azonban még nem járt ezen a tájon, ezért egy kicsit keresgélünk kellett az erdei iskola épületét. Hurrá, megtaláltuk! A környezet már első látásra gyönyörűnek látszott, mindannyiunkat elvarázsolt. Az iskola igazgatója, aki szintén Zsuzsa néni köszöntött bennünket, majd mindenki elfoglalta a szobáját.

Azután elkezdődtek a túrák Péter bácsival. Elmentünk az Öreg bükki tanösvényre, és közben nagyon sokat tanultam. A vadlesen megfigyelhettük az erdei állatokat, ismerkedtünk az állatok lábnyomaival, illetve megtudtuk, hogy azok a fák, amelyek piros jelöléssel vannak ellátva, azokat ki kell vágni.

Második nap a Fenyves-hegyen jártunk, térképet és iránytűt vittünk magunkkal. Délután vesszőből csináltunk tárgyakat, én pecabotot és napocskát készítettem. Este a méhek életével ismerkedtünk, figyeltük hogyan készítik a mézet.

A harmadik nap kevésbé volt mozgalmas, mert esett az eső, de így is jól éreztük magunkat. Természetfilmet néztünk a bolygókról, később naplóírásba kezdtünk. A nap legjobb része az volt, amikor légpuskával célba lőttünk, különböző állatokat kellett eltalálni.

A következő nap volt a hét legjobbja, már a reggel úgy kezdődött, hogy három varázslatos élményteremben voltunk, ezek az évszakokat mutatták be. Délután a bőrrel ismerkedtünk, készítettem nyakláncot és szütyőt is. Nekem ez a nap tetszett a leginkább.

Elérkezett az ötödik és egyben az utolsó nap. Azt gondolom a fiúknak ez lehetett a kedvence, mert íjászkodtunk és dobócsillagot dobtunk egy nagy céltáblára. Ebéd után hazafelé vettük az irányt és délután, körülbelül 4 óra tájban visszaérkeztünk az iskolánk elé.

Ebben az évben is nagyon sokat tanultunk az erdő növényeiről és állatairól, a földünkről. Ősi mesterségekkel ismerkedtünk meg a vessző-fonással és a bőrművességgel. Nagyon finomakat ettünk minden nap és sok közös programon vettünk részt. Most is nagyon jól éreztük magunkat, remélem jövőre is hasonló jóban lesz részünk. Köszönjük ezt a hetet a tanító néniknek.